

14a edició del Dictat nacional

Text per a la final de la categoria B (4t de segona ensenyança, 4t d'ESO i *seconde*)

Cada nit quan se n'anava a dormir, i cada matí quan es llevava, hi havia tres detalls que li anunciaven les sis cases que seguien habitades: el primer era el fum que sortia incansable de les xemeneies ennegrides; el segon, les flors de ratlles blanques i grises que adornaven els jardins, i el tercer, les petjades sobre la neu de l'entrada. Les tanques de fusta que delimitaven cada parcel·la, abans blanques, havien perdut tota la pintura, i des de feia un temps les puntes començaven a doblegar-se, estovades per la humitat.

El que el gat passava més hores mirant, però, eren els arbres de pedra que s'alçaven entre els carrers, mig difuminats per la boira, nus com si al seu voltant sempre fos hivern. Els primers habitants de Mins els havien esculpit en arribar al poble, i des d'aleshores havien estat el símbol que els identificava com un enclavament pedrer. Feia anys que els minsencs no necessitaven construir res, i els arbres de pedra, des de salzes fins a oms i bedolls, s'havien quedat com a record d'un temps llunyà. De les branques, cada dia més negres, n'havien començat a penjar uns vels blancs, cortines de fils freds com el gel que queien fins a fondre's amb el terra nevat.

SORO, Selena. *Misteris de la boira*. Barcelona: Columna Edicions, 2020, p. 12.
IX Premi Carlemany per al foment de la lectura (2019)

Curs escolar 2020-2021

Servei de Política Lingüística

Govern d'Andorra